

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1078

12.11.2023 (134)

Michael Kühnen Ledarskap mellan Folkgemenskap och elitism Del 1

I STÄLLET FÖR ETT FÖRORD: MIN BEKÄNNELSE

Ja - jag älskar Adolf Hitler!

Han var en av hjältarna i min ungdom, han var ledargestalten under mina rebell dagar och han är fortfarande förebilden för den medvetna nationalsocialistiska revolutionär som jag har mognat till!

Adolf Hitler - LEDAREN! Inte en ledare, inte bara en fascinerande historisk person, utan LEDAREN: Han var det för dem som fick uppleva honom - han förblir det för dem som, trogna hans politiska testamente, kämpar för den nationalsocialistiska rörelsens strålande pånyttfödelse!

Närhelst en nationalsocialist direkt eller indirekt gör anspråk på att vara Tysklands eller till och med rörelsens nya ledare kommer han att möta mitt motstånd - närhelst en välmenande tysk vill kalla mig så känner jag det som en fysisk smärta och avvisar det: Den som gör anspråk på titeln Führer efter 1945 är en arrogant skurk och kränker nationalsocialismens anda och minnet av Adolf Hitler!

Det finns återigen organisationsledare, ledarkamrater, tjänstemän och andra ledare i vår rörelse - det måste och kommer en dag återigen att finnas partiledare för NSDAP och nationalsocialistiska kanslerer för ett nytt rike, men det finns bara en FÜHRER: Adolf HITLER! I Führern fann idé och parti sitt perfekta uttryck,

personlighet och sak var identiska. Tyskland förkroppsligades i Führern, den största människan och fullbordaren av den tyska historien - det fanns inte längre några skillnader mellan Führern, partiet, nationalsocialismen och Tyskland. Det var därför folket följde honom till sista dagen. Adolf Hitler var en ödets man:

Under hednisk tid skulle han ha dyrkats som en gud, under medeltiden som en gudasändebud.

Inte ens vi ungdomar som inte längre själva kunde uppleva honom behöver någon ny ledare: vi har Adolf Hitler, hans anda, hans arv, hans uppdrag! Efter Adolf Hitler får ingen likställa hans person med idén, med partiet, med Tyskland - bara ett sådant unikt historiskt geni, bara en sådan ödesman valdes av försynen och bekräftades i det av sitt folks gränslösa kärlek och tillbedjan. Vi alla - de små arvingarna - tjänar idén, är partiets instrument. Ledare kan och kommer att dyka upp ur våra led, men ledaren - mannen och hans titel - är något heligt för oss. Ve den som bryter mot det!

Kritik? Naturligtvis finns det kritik: Adolf Hitler var också en människa, han gjorde också misstag. Det faktum att ledaren och partiet var identiska innebär att det inte fanns någon motvikt i händelse av ett felaktigt beslut. Det kommer att finnas många kritiska anmärkningar i följande text. Detta är nödvändigt och rätt - inte för att spela besserwisser inför historien, inte för att vanhedra minnet av Führern, utan för att kunna undvika att göra samma misstag i framtiden.

Genom hela detta arbete kommer den grundläggande idén att även ledarna, även den framtida partiledaren, måste se sig själva som verktyg, som tjänare, som agenter för PARTIET att löpa: **Partiet har alltid rätt, istället för: Ledaren har alltid rätt!**

Därför drar vi slutsatsen att det i slutändan visade sig vara katastrofalt att likställa partiets uppgift med Führerns vilja, även under den exceptionella människan Adolf Hitlers regeringstid. Besudlar vi Führerns minne med detta uttalande? Nej, det gör vi inte! För denna alltigenom fångslände, fascinerande och formande personlighet var tvungen att växa in i en sådan alltigenom dominerande ställning. Mot Adolf Hitlers vilja - mot detta viljans geni - fanns det ingen motvikt, inget korrektiv. Inte för att han inte skulle ha tolererat en sådan, utan för att den inte skulle ha kunnat finna något inre berättigande och något yttre godkännande i hans skugga. Men vi måste alltid vara medvetna om det unika och exceptionella i vår ledares gestalt. Hans position var inte den normala och som sådan är den inte exemplarisk för oss, hans arvingar! I sitt politiska testamente tog Adolf Hitler själv hänsyn till detta och utsåg en rikspresident, en rikskansler och en partiminister, utan att klargöra hur man i detalj skulle behöva föreställa sig deras arbete och befogenheter. Men detta visar åtminstone erkännandet av FÜHRERs unika position, som efter honom ingen

annan kan och får göra anspråk på för sig själv i denna form!

Ledarskap i nationalsocialismen är därför inte en imitation av Tredje rikets praxis, som koncentrerade sig på den exceptionella människan Adolf Hitler. Ledarskap måste förstås på ett nytt sätt, Führerprincipen måste omdefinieras. Detta kommer att vara kärnan i detta arbete. Men vi kommer också att erinra om stora nationalsocialistiska ledarpersonligheter som tjänar som förebilder för oss och i vilka det nationalsocialistiska ledarskapet förkroppsligas. Men vi kommer att börja med tankar om FÜHRER, för det var bara hans historiska titanfigur som gjorde nationalsocialismen till den kraft, som gav sig ut för att skapa en ny värld och en ny era!

Michae Kühnen

Butzbach-fängelset, 27.12. 1985/96 Führerns år

LEDAREN

Som knappast något annat folk känner tyskarna igen sig i sina stora män, i sina ledare, och vördar dem med passionerad kraft: Där andra folk finner sin identitet i en stark och naturlig nationell känsla, i sina statliga symboler, i sin obrutna tradition, i en statlig eller religiös etos, i en regerande dynasti eller till och med i en konstitution, har tyskarna alltid bara haft sina ledare, som förkroppsligar Tyskland och möjliggör nationellt självförtroende trots alla tragiska brott, omvälvningar och splittringar, som de som orsakats av den olyckliga mellanställningen i Europa och de resulterande inkräkningarna och påverkan från våra grannar.

Medeltidens stora tyska kejsare - Otto den store och de två Stauferkejsarna Fredrik I. Barbarossa och hans sonson Fredrik II, "världens förvåning", i vilken det första riket fann sin höjdpunkt -, Luther, den tyska andens befriare och skapare av det tyska standardspråket, Fredrik den store, Bismarck, grundaren och järnkanslern för det andra riket, de var alla ledande personer, de har alla också blivit mytiska figurer, vars fantasi, vördnad och kärlek till tyskarna tar tag i och i vilka tyskarna känner igen sig som tyskar och Tyskland finner sig själv bortom alla klyftor och uppdelningar!

Adolf Hitler, skaparen av Tredje riket, är LEDAREN: i honom fullbordas den tyska historien, som samtidigt är den tyska Führermytens historia - under honom uppnådde Tyskland sin största makt, ingen annan har någonsin varit så vördad och älskad av sitt folk! Varken i den maktposition som den tyska nationen en gång uppnådde, eller i folkets vördnad, kommer Führern Adolf Hitler att överträffas i framtiden. Det är därför vi i honom ser den tyska

historiens fullbordare:

Vi - arvingarna - har inget annat val än att ta upp hans arbete, att forma det och att ge det beständighet. Führerns arv är byggandet av det tusenåriga riket, en ny ordning formad av den nationalsocialistiska idén och i samklang med naturen, en ny högkultur.

Detta kommer att läka såren, frakturerna, splittringarna och sprickorna i den tyska nationella gemenskapen, göra det möjligt för vårt folk att utvecklas naturligt och obehindrat: i det nya riket och i den nationalsocialistiska idén kommer Tyskland att finna sig självt; den nya ordningen kommer också att behöva och producera sina ledare. Men Führern och en Führermyt, till vilka den tyska nationen alltid har varit tvungen att ta sin tillflykt för att överleva som sådan, för att behålla sitt självförtroende och sin vilja att hävda sig själv, kommer inte längre att behövas. Detta är vi skyldiga Adolf Hitler och hans historiska och ideologiska arv, som han lämnade oss att fullborda! Vem och vad är denne Adolf Hitler för oss som bär hans arv in i framtiden?

Statsmannen Adolf Hitler föddes under de smärtsamma dagarna efter Tysklands nederlag i första världskriget, under de mörka och vanhedrande dagarna efter novemberrevolten 1918, då det andra riket föll utan ära. Han beskriver själv detta i ett avsnitt i sin bekännelsebok Mein Kampf, som slutar med de berömda orden: **"Men jag bestämde mig för att bli politiker!"**

Vilka mål hade denne politiker Adolf Hitler? I spetsen för alla politiska ansträngningar stod att utplåna skammen över den förrädiska novemberrevolten som beseglade Tysklands nederlag och gjorde det slutgiltigt: **"Det får aldrig mer finnas en november 1918 i Tysklands historia!"**

Efter att segermakterna i Versailles, i strid med sina löften, inte beslutat om en fred av försoning och rättvisa utan om ett diktat av tysk förnedring och underkastelse, utvidgades Hitlers mål till att omfatta kampen mot Versailles och skapandet av ett fritt och stolt Tyskland som skulle omfamna alla tyskar. För att detta skulle kunna ske måste det tyska folket omvandlas till en enad och obrytbar viljegemenskap, ett sant Volksgemeinschaft, där alla klasser och grupper skulle erkänna sitt hemland, för vilket de skulle vara beredda att leva, arbeta och, om nödvändigt, dö. Detta var endast möjligt om nationen inte bara var hem för de aristokratiska och borgerliga skikten, som alltid hade känt sig som "nationalister", utan om nationen också blev hem för den breda massan av folket och framför allt för arbetarna: Att vinna arbetaren för den tyska nationen - detta blev det grundläggande inrikespolitiska målet för det **nationalsocialistiska tyska arbetarpartiet**, som politikern Adolf Hitler byggde upp under åren av kamp.

Men när det tyska folkets viljegemenskap på grundval av den tyska socialismen,

som vann arbetarna för nationen, hade blivit verklighet, när Versaillesdiktatet hade övervunnits och alla tyskar hade funnit sitt hem i ETT rike, då måste detta rike slutligen bryta sig ur den tragiska mittposition som alltid hade gjort det till offer för sina grannar och som hade förhindrat en naturlig utveckling. Därför måste detta rike forma Europa från mitten och ge det tyska folket tillräckligt med livsutrymme för att kunna föda sig självt, försvara sitt oberoende och säkra sin utveckling, oantastligt och fritt!

Det var politikern Adolf Hitlers mål. För att uppnå dem byggde han upp NSDAP. Den 30 januari 1933 tog han makten. Nu var han tvungen att bevisa sig som statsman!

Nu handlade det inte längre om att formulera mål, utan om att förverkliga dem konkret - med andra ord att skapa en verklig nationell gemenskap internt genom att övervinna klassbarriärer som en förutsättning för att återvinna nationell frihet och oberoende externt, övervinna Versaillesdiktatet, ena alla tyskar och vinna tillräckligt med levnadsutrymme. För detta hade statsmannen Adolf Hitler utarbetat ett tydligt och trovärdigt koncept: Internt skulle klasser och skikt integreras i det tyska folkets viljegemenskap genom en försoning mellan det gamla och det nya Tyskland.

Symbolen för denna försoning var "Potsdamdagen", då de krafter från den gamla eran inom förvaltning, ekonomi och Reichswehr, som ansågs vara nationella "till sitt väsen", erkändes och ställdes i den nya statens tjänst utan att deras maktpositioner rördes; samtidigt vann man arbetarna genom ett socialt uppbyggnadsprojekt. Utåt skulle kejsardömets avgörande misstag undvikas och en tvåfrontssituation förhindras; detta skulle uppnås genom att avstå från kolonier och den aggressiva världshandelspolitiken med vilken en allians med England skulle förhandlas fram; dessutom skulle Italien vinnas som allianspartner, Frankrike isoleras genom båda allianserna och en marsch mot öster möjliggöras, som samtidigt skulle krossa bolsjevismen och vinna livsrum i Ryssland, som skulle bli "Tysk-Indien". Denna uppfattning var sammanhängande, logisk och motsvarade såväl tyska intressen som målet om en rättvis ordning i Europa - ingen utom det bolsjevikiska Ryssland hade något att förlora i processen.

En statsmans prestation ska inte bedömas utifrån om allt gick som han ursprungligen hade planerat, men inte heller utifrån vad han faktiskt ville. Det finns bara en måttstock: framgång!

Fram till 1938/39 talar denna framgång tydligt för statsmannen Adolf Hitler! Om han hade dött vid årsskiftet 1938/39 eller till och med fallit offer för ett attentat, skulle ingen ha tvivlat på att han var den störste statsmannen i Tysklands historia: ca 90% av det tyska folket stod enat bakom honom, arbetarklassen hade blivit den

mest lojala delen av den tyska nationella gemenskapen, Versaillesdiktatet hade rivits upp, tyskarna i Österrike och Sudetenland hade fredligt återvänt hem till riket och den tyska överhögheten i Centraleuropa hade upprättats!

Men sex år senare tvingades det nya riket skriva under en villkorslös kapitulation och Tyskland förlorade all frihet, sin enighet och sitt oberoende. I slutändan misslyckades alltså statsmannen Adolf Hitler. Det får vi inte förtränga. Adolf Hitler var också en människa, han gjorde också misstag. Nationalsocialistisk politik idag får därför inte uttömma sig själv i att kopiera allt som Führern gjorde eller ville som statsman. För det slutliga misslyckandet 1945 var inte ett oundvikligt öde, utan en tydlig konsekvens av begångna misstag:

Inrikespolitiskt visade sig försöken till försoning med i huvudsak reaktionära krafter, med den gamla makteliten inom förvaltning, ekonomi och Wehrmacht, liksom elimineringen av de revolutionära nationalsocialisterna, särskilt i SA den 30 juni 1934, vara djupt katastrofala: det var just dessa reaktionära krafter som sedan saboterade den tyska krigföringen under andra världskriget, genom ständigt förräderi och landsförräderi, och slutligen hade en avgörande del av ansvaret för nederlaget!

Utrikespolitiskt kunde dock alliansplanerna inte förverkligas: Storbritannien, under sionistiskt såväl som us-amerikanskt inflytande, var konsekvent på väg mot ett nytt världskrig för att krossa Tyskland som den starkaste europeiska makten, i enlighet med sin gamla, om än föråldrade, "maktbalans"-politik.

Det var inte Adolf Hitler, det var andra nationalsocialistiska politiker vars idéer visade sig vara korrekta i efterhand:

Ernst Röhm och Georg Strasser, de två mest framträdande offren för den reaktionära mordkomplotten den 30 juni 1934! De hade krävt en konsekvent socialistisk revolution för att eliminera reaktionen och därmed uppbyggnaden av en nationell socialistisk förvaltning och nationell ekonomi, liksom en nationell socialistisk revolutionär armé - de ville ha den kontinentala europeiska politiken med ett enande med Frankrike och Sovjetunionen, en allians med de uppvaknande folken i tredje världen och en frontposition mot det brittiska imperiet, från vars ruiner livsrummet för Tyskland kunde ha vunnits. Denna revolutionära nationalism är vår traditionslinje i dag: en front mot det kapitalistiska väst, en balans med Sovjetunionen, allianser med de uppvaknande nationerna över hela världen och, inom dessa, upprättandet av en sann nationell gemenskap genom en djupgående socialistisk revolution!

I sin sista detaljerade politiska analys, de så kallade "Bormann-diktaten" våren 1945, visar sig Adolf Hitler än en gång vara en lysande statsman, gör bokslut över

en misslyckad politik och kräver en återgång till de revolutionära utgångspunkterna för den nationalsocialistiska idén i kampen mot reaktionen. Vi hedrar alltså statsmannens livsverk, beundrar hans framgångar, analyserar hans misstag för att undvika dem i framtiden, erkänner hans sista insikter, men i våra politiska handlingar kopierar vi inte det förflutna, utan formar vår egen framtid.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit langem Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Jahreslange von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Verleumdung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der germanischen Rasse unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entsetzen.

Alle Nationalsozialisten sind unserer arischen Völker- und Rassenbewegung allein schuldig an Schuld an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des hochgerühmten Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der unvermeidliche Gegner ist aber dabei, den Volkstod – gegen alle weißen Völker (?) – zu begeben. Seine Mittel sind Eisenbahnen, Chemiefabrik und Kernenergie.

Die "Agit" oder "Vögel", die im Weltkrieg oder im Stromerlebnis, als ein Propagandamittel bewährt oder auf einen Schicksalstag anberufen hat, heute Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hail Hitler!
Günther Lank

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly
Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är öppnarbaserad filosofiska och konstrelaterade.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag forskar fortfarande uppåt i försvaret, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligheits Arbetet (www.mouningthorciert.com/truth.htm). Jag är uppe i 21 städer nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut måste för information. Man söker information om en sak och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som om man är en arkeolog som gräver upp det begravnings förhållande. Ett förhållande som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are neo-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lank

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!